

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

BM-II.059.2.7.2026

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na zapytanie poselskie nr 3043 Pani Posłanki Bożeny Lisowskiej, w sprawie stosowania przepisów dotyczących wykonywania zawodu psychologa, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Tytułem wstępu pragnę zaznaczyć, że ustawa o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (zwana dalej „ustawą”) została podpisana przez Prezydenta RP 12 lutego 2026 r.

W wystąpieniu zasygnalizowano wątpliwości interpretacyjne dotyczące art. 147 ust. 1 wskazanego aktu. Przepis ten ma charakter przejściowy i określa krąg osób uprawnionych do wpisu do Rejestru Psychologów. Zapytanie poselskie dotyczy tego, czy do osób, które ukończyły 7-semesterne studia magisterskie na kierunku psychologia - przeznaczone dla absolwentów, którzy wcześniej uzyskali tytuł magistra w innej dyscyplinie - należy stosować art. 147 ust. 1 ustawy. Z uzasadnienia zapytania poselskiego wynika, że powodem skrócenia czasu trwania tych studiów było uznanie przez uczelnie zaliczeń przedmiotów w ramach wcześniejszych studiów magisterskich.

Odpowiadając na to pytanie trzeba podkreślić, że uwzględniono sytuację wskazanej w nim grupy, co znalazło odzwierciedlenie w regulacji art. 147 ust. 1 omawianej ustawy.

Wyjaśnić należy, że ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871, 1897, z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162), dalej zwana „p.s.w.n.”, w art. 64 ust. 1 rozróżnia trzy poziomy studiów: studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia i jednolite studia magisterskie. Przepisy art. 65 p.s.w.n. kształtują zaś wymiar zajęć na studiach poszczególnych poziomów, jednolity dla wszystkich uczelni zarówno publicznych, jak i niepublicznych, wyrażony w liczbie semestrów nauki i wynoszący odpowiednio:

- co najmniej 6 semestrów w przypadku studiów stacjonarnych pierwszego stopnia, a jeżeli program studiów zakłada uzyskanie kompetencji inżynierskich co najmniej 7 semestrów;
- od 3 do 5 semestrów w przypadku studiów stacjonarnych drugiego stopnia;
- od 9 do 12 semestrów w przypadku stacjonarnych jednolitych studiów magisterskich.

Art. 65 ust. 4 p.s.w.n. stanowi też, że studia niestacjonarne mogą trwać dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.

Jak wskazuje się w literaturze okres trwania studiów „należy interpretować z uwzględnieniem przepisów szczególnych. Istotne w tym względzie jest uprawnienie studenta do przenoszenia i uznawania punktów ECTS, odbywania studiów według indywidualnej organizacji studiów, urlopów od zajęć oraz powtarzania określonych zajęć z powodu niezadowolających wyników w nauce, o których mowa w art. 85 ust. 1 p.s.w.n. Uprawnienia te mogą wpłynąć na skrócenie lub wydłużenie okresu trwania studiów danego

studenta w drodze indywidualnej decyzji. Należy zatem zgodzić się z tezą, że normy wyrażonej w art. 65 nie należy traktować jako normy bezwzględnej. Reguluje ona „standardowy” okres trwania studiów przewidziany w ich programie, jednakże za dopuszczalne należy uznać jego skrócenie lub wydłużenie, z tym że może to mieć miejsce jedynie w indywidualnym przypadku. W szczególności należy odnotować, że zgodnie z art. 71 ust. 5 p.s.w.n. okres trwania studiów osoby przyjętej na studia w wyniku potwierdzenia efektów uczenia się może ulec skróceniu w związku z zaliczeniem co najwyżej 50% punktów ECTS przypisanych do zajęć objętych programem studiów. W przypadku takich osób okres ten powinien być również indywidualnie ustalony w zależności od liczby punktów ECTS zaliczonych w wyniku potwierdzania efektów uczenia się” (zob. M. Dokowicz [w:] Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Komentarz, red. J. Woźnicki, Warszawa 2019, art. 65).

Wynika stąd, że określony ustawowo czas studiów na ich poszczególnych poziomach nie ma charakteru absolutnego, w związku z czym może ulec tak skróceniu, jak i wydłużeniu – zwłaszcza z uwagi na uprawnienie studenta do przenoszenia i uznawania punktów ECTS (art. 85 ust. 1 pkt 1 p.s.w.n.) oraz do odbywania studiów według indywidualnej organizacji studiów (art. 85 ust. 1 pkt 2 p.s.w.n.). W konsekwencji o zakwalifikowaniu ukończonych studiów jako studiów drugiego stopnia albo jednolitych studiów magisterskich decyduje fakt ich prowadzenia na jednym z poziomów studiów wskazanych w art. 64 p.s.w.n. oraz spełnienie pozostałych wymogów wynikających z przepisów p.s.w.n. Skrócenie okresu kształcenia wynikające z powyższych uprawnień studenta nie prowadzi do zmiany charakteru ani poziomu ukończonych studiów, lecz stanowi realizację ustawowo dopuszczalnych mechanizmów indywidualizacji toku studiów. Tym samym osoby, które ukończyły trwające 7 semestrów studia magisterskie na kierunku psychologia i realizowały je posiadając już tytuł zawodowy magistra, uwzględnione są w art. 147 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy, o ile studia odbywały jako studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie na kierunku psychologia i zakończyły je uzyskaniem tytułu zawodowego magistra. Nie istnieją zatem podstawy do wyodrębnienia tej kategorii absolwentów jako wymagającej szczególnego uregulowania w przepisach przejściowych.

Należy podkreślić, że wskazane w zapytaniu zagadnienie było przedmiotem dyskusji na etapie prac parlamentarnych nad omawianą ustawą (zarówno w Sejmie RP, jak i w Senacie RP). Podczas jednego z posiedzeń połączonych sejmowych Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Zdrowia, które odbyło się 8 stycznia 2026 r. do omawianej problematyki odniosła się Pani Maria Mrówczyńska – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Stanowisko MNiSW wobec postulatu ujęcia w Ustawie „7-semestralnych studiów magisterskich” było zdecydowanie negatywne. Pani Podsekretarz Stanu w MNiSW wskazała wprost, że: „to jest zapis, który jest niezgodny z ustawą – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, która definiuje, że studia magisterskie są od 9 do 12 semestrów. W związku z tym takie [7-semestralne studia magisterskie – przyp. autora] nie występują. Jednocześnie te zapisy, które zaproponowaliśmy i które są, te osoby uwzględniają, bo zapisy mówią – o ukończeniu studiów magisterskich lub dwustopniowych, jeden plus dwa. Nie ma potrzeby dodawania zapisu o 7 semestrach. To jest niezgodne z ustawą i raczej nie powinniśmy iść w tym kierunku. My jesteśmy przeciw.”¹

Na pytanie czy obowiązujące przepisy zapewniają jednoznaczną możliwość zachowania i potwierdzenia prawa wykonywania zawodu psychologa należy w związku z powyższym odpowiedzieć twierdząco. Należy też stwierdzić, że w świetle przedstawionej argumentacji

¹Link, pod którym znajduje się zapis posiedzenia z 8 stycznia 2026 r.:
<https://www.sejm.gov.pl/Sejm10.nsf/biuletyn.xsp?sknrn=PSR-90>.

treść art. 147 ust. 1 omawianej ustawy nie powinna nastroczać wątpliwości interpretacyjnych w zakresie wskazanym w zapytaniu, w związku z czym nie zachodzi potrzeba podjęcia wspomnianych w nim działań.

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk
Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/